

Heelhed, Præsten og Menigheden; naar denne ikke længer har sin Præst, maa den erhverve ny kongelig Stadsfæstelse og ny Tilladelse, og til at give denne vil der ikke være nogen berettiget Myndighed hos Regjeringen, naar Loven om 5 Aar er udløben. Det vil saaledes meget let kunne skee — forsaavidt der overhovedet vil blive dannet Valgmenigheder, hvilket jeg vil see, førend jeg troer det —, at Valgmenighederne meget kort efter de 5 Aars Udløb ville komme til at høre op. Nu kan man vel tænke, og jeg har ogsaa hørt Nogen sige det, at der dog findes saa Meget ved denne Lov, at Nyslinge Menighed bliver anerkjendt. Ja, jeg vil ikke udtale Noget herom; thi jeg veed slet ikke, hvad Nyslinge Menighed tænker om dette Spørgsmaal, men det skulde ikke overraske mig, om den efter den Berettigelse, der allerede er indrømmet den, og efter hele den Stilling, hvori den allerede staaer, ikke vil finde sig foranlediget til overhovedet at benytte denne Lov. Det skulde ikke overraske mig, om Nyslinge Menighed sagde Nei, vi ville ikke gjøre os den fjerde Umage for at kunne benytte denne Lov, vi kunne til Nød leve under de nuværende Forhold, og vi ville ikke høre os under disse Bestemmelser, men hellere blive i den Stilling, hvori vi nu ere. Saaledes antager jeg, at denne Menighed muligvis vil stille sig, og da er den yderste Fordeel, som jeg har hørt skulde ligge i denne Lov, ogsaa opgiven.

Efter denne Betragtning, som jeg troer er fuldstændig rigtig og maa indrømmes af Enhver, kan jeg ikke give min Stemme til dette Lovforslag. En Fordeel skal jeg dog udtale, at jeg har seet ved den Stilling, som Regjeringen har indtaget til dette Spørgsmaal i Landstinget. Vi have faaet den bestemteste Erklæring her i Thinget af den høitærede Conseilspræsident om, at dersom den Valgmenighedslov, der forelaa os dengang, ikke blev vedtagen, vilde Regjeringen ikke bruge de 5,000 Rbd. til Kirkecommissionen; da nu denne Valgmenighedslov ikke er vedtagen, og det nuværende Forslag er noget aldeles forskjelligt derfra og paa ingen Maade kan sættes i Klasse med det da foreliggende Lovforslag, saa glæder jeg mig til, at vi ere visse paa, at denne Kirkecommission ikke kommer istand under dette Ministe-

rium. Det kan skee under et følgende Ministerium, men dette Ministerium kan efter sin bestemte Erklæring her i Folkethinget ikke bruge den givne Bevilling til en Kirkecommission. Dette er et stort Fremskridt, naar man seer hen til de kirkelige Reformere, man kan vente, thi jeg har stadigt anseet Kirkecommissionen som de kirkelige Reformers Grav, og jeg troer ogsaa, at det vil vise sig at være saa. Det er derfor, jeg glæder mig over, at vi ere blevne frie for dette Paahæng.

Conseilspræsidenten: Det vil af Forhandlingerne paa et andet Sted være det høie Thing bekjendt, hvor stor Vægt Ministeriet lægger paa, at Lovforslaget om Valgmenigheder vedtages i nærværende Samling, ligesom det ogsaa vil være det ærede Things Medlemmer bekjendt, at der paa mange Steder og fra Mange er fremkommet Udtalelser af Frygt for den Fare, som formeentlig truede Kirken og dens indre Organisation, naar et Lovforslag som det, der er fremgaaet fra Regjeringen, maatte blive vedtaget. Denne Frygt er ingenlunde bleven deelt af Regjeringen; den har tværtimod følt og søler sig overbevist om, at Andrømmelsen af den Frihed, som der ved det af Regjeringen forelagte Lovudkast var foreslaaet givet til Stifelsen af Valgmenigheder, vilde ikke alene have virket velgjørende paa de eventuelle Valgmenigheder, men ogsaa oplivende og vækkende saavel paa Menighedslivet i Almindelighed som paa Lærerstandens i det Hele taget. Men Ministeriet har af Hensyn til den Engsteligthed og Frygt, som har givet sig tilkjende paa forskjellig Maade og hos en stor Deel af Folket, troet, just i en Sag som denne, at burde tage Hensyn dertil, og har derfor følt sig bestemt opfordret til at gaae ind paa og slutte sig til de Endringer, som i Landstinget fremkom mellem anden og tredje Behandling, og Regjeringen har gjort det med fuld Overbevisning om at tjene denne Sag, fordi der ved det Lovforslag, som derved fremkom, blev vundet en almindeligere Tilslutning saavel i Rigsdagen som hos mange Andre, paa hvis Stemme man burde lægge Vægt, og fordi Frygten for den Fare, som formeentlig vilde opstaae ved Vedtagelsen af et Lovforslag som